

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om tilskud til kulturskoler.

Af Jytte Wittrock (S), Bente Dahl (RV), Ole Sohn (SF), Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsat 8/11 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Ligesom sidst dette forslag blev behandlet for lidt mindre end 2 år siden, vil jeg gerne starte med at sige, at jeg helt principielt synes, at forslaget emne er sympatisk. Undervisningen i kunstarter som billedkunst, drama og litteratur er afgjort med til at udvide børnenes horisont og, som det udtrykkes i bemærkningerne til forslaget, børnenes kreative og sociale færdigheder.

Jeg kan da også kun opfordre de kommuner, der allerede støtter sådanne initiativer – det er faktisk en del – til at blive ved med det. Og jeg kan kun opfordre de kommuner, der ikke allerede gør det, til at overveje, om det ikke var pengene værd.

Sagen er den, at med den nye kommunalstruktur med de nye større kommuner – de 98 kommuner – har nogle kommuner nu en økonomisk størrelse, hvor det vil være muligt og også, synes jeg, fornuftigt at etablere sådanne skoler. Jeg vil i den forbindelse fremhæve, at vi med årets finanslovaftale på kulturområdet har afsat en særlig pulje til Kunstrådet, som netop er beregnet til forsøgsprojekter med kulturskoler – en aftale, som de fleste af forslagsstillerne i parentes bemærket er med i – og med den pulje kan vi få sat skub i nogle af de kommuner, der endnu ikke har fået prioriteret området.

Men helt overordnet er det altså regeringens holdning, at det er en kommunal og ikke en statslig opgave at tilbyde undervisning til børn og unge inden for ny områder som billedkunst og drama.

Jeg er meget glad for, at vi gennem en ny pulje kan give et bidrag til udviklingsprojekter på området, sådan at vi kan tilskynde kommunerne til at give området et løft. Men permanente tilskud til driften af de enkelte kulturskoler efter f.eks. en refusionsmodel kan efter min opfattelse ikke være en statslig opgave. Jeg har nemlig ret

stor tillid til kommunerne. Jeg tror godt, man kan overlade dem ansvaret for selv at beslutte, om de vil prioritere at have en kulturskole. Efter kommunalreformen burde der, som jeg nævnte før, i hvert fald ikke være nogen kommuner, der er for små til at løfte opgaven, hvis de vælger at satse på den.

Forslagsstillerne drager med forslaget en parallel mellem musikskoler og kulturskoler. Når vi giver så kraftig statslig støtte til musikskolerne, som vi gør, så skyldes det det helt særlige forhold, der gør sig gældende omkring udøvelsen af musik som kunstart. For det er nu engang sådan, at skal man udøve musik på et højt niveau, så er det altså en rigtig stor fordel med disciplineret øvelse fra en tidlig alder.

For mange instrumenttyper er det i praksis en forudsætning med disciplin og hård træning, hvis man skal nå et professionelt niveau som voksen. Derfor er det helt afgørende for hele det danske musikliv, at vi har en kunstnerisk fødekæde, der rækker helt tilbage til barndommen. Og derfor er det rimeligt, at vi netop på dette område fraviger det princip, at kunstnerisk undervisning for børn er en kommunal opgave.

Som sagt er jeg ikke det mindste i tvivl om, at børn kan have stor gavn af at gå på en kulturskole. Mine børn har f.eks. haft stor fornøjelse af at gå i en billedkunstskole, som kommunen selv havde truffet beslutning om at etablere og finansiere. Det er ikke afgørende for at kunne gøre sig kunstnerisk gældende inden for billedkunst, teater og litteratur, at man har trænet målrettet helt fra meget, meget ung alder.

Men jeg mener da afgjort, at vi også med statslige midler kan gøre en indsats for at højne børns og unges interesse for og indsigt i kunst. Bl.a. er jeg glad for, at vi med den tidligere omtalte aftale vil opprioritere og udvikle den såkaldte huskunstnerordning, som giver børn og unge mulighed for at møde professionelle kunstnere i skolen og høre dem fortælle om deres arbejde. Det kan give børnene indblik i og forståelse for, hvad der sker i kunsten, og give dem interesse for nogle kulturelle tilbud, der måske ikke er så lette at gå til som dem, børnene præsenteres for til daglig. Det er måske også et tilbud, der vil nå nogle børn, der ikke lige dukker op i kulturskolerne.

Som sagt har jeg stor forståelse og sympati for ideen bag forslaget. Jeg glæder mig meget til at se resultaterne af de forsøgsprojekter, vi jo aftalte i finanslovaftalen med bl.a. de fleste af de partier, der er nævnt her. Men udgangspunktet for